

Farkasokkal táncoló

WOLVERHAMPTON WANDERERS– FERENCVÁROSI TORNA CLUB 2-1 (2-0)

UEFA-kupa elődöntő, második mérkőzés, 1972. április 19., Wolverhampton, 40 000 néző.
Jv.: Mihasz (görög).

Wolverhampton: Parkes – Sunderland, Taylor, McAlle, Hegan – Munro, McCalliog – Hibbitt, Dougan, Richards, Daley.

Ferencváros: Vörös – Horváth (Novák, 46.), Páncsics, Bálint, Vépi – Juhász, Kú – Szőke (Füsi, 69.), Branikovits, Albert, Mucha.

Gól: Dailey (1.), Munro (43.), Kú (47.).

Futballpályákon nem mindennapi ámokfutást kellett bemutatniuk a görög Panioniosz játékosainak 1971 októberének végén, a Ferencváros elleni UEFA-kupa-mérkőzés első felvonásán a Népstadionban, hiszen a visszavágóra már nem is került sor...

Nem gyakran fordult elő a futballvilágban, hogy egy csapatot a nemzetközi kupaszereplése közben eltiltsanak a folytatástól, de ezúttal tényszerűen ez történt: Albertéknak a visszavágóra már nem kellett elutazniuk.

Különösen azért volt érthetetlen a görögök budapesti vérengzése, mert másodpernyi esélyük sem volt (az akkor még természetesnek látszó visszavágó szempontjából) a kedvező eredmény elérésére, hiszen a budapesti zöld-fehérek már a 2. percben vezettek, aztán erre rúgtak még ötöt. 6:0-ra nyertek,

ám a korabeli tudósítások szerint szinte valamennyi magyar gól után a szó szoros értelmében veszélybe került a német játékvezető, Biwersi testi épsége.

Ahogy a labda valamelyik Fradi-játékosnak köszönhetően (a „tettesek” sorrendben: Kú, Albert, Albert, Megyesi, Branikovits, Albert) a hálót elérte, máris megindult a görög verekedőbrigád.

A vendégek a tudósítás szerint többször is tettelesen bántalmazták a bírót, aki békés, valamint „ütésálló” ember lehetett, hiszen ennek ellenére tovább vezette a mérkőzést.

A Fradit akkoriban amúgy szinte kísértették a botrányos meccsek, hiszen az ominózus Panioniosz elleni összecsapás után azonnal Soroksáron az Egyetértéssel csapott össze a bajnoki pontokért. A botrány egy, az FTC javára megítélt, majd vissza-

1972-es felvétel tíz fradistáról.
Állnak, balról: Bartosik, Füsi, Mucha, Megyesi, Bányai, Martos, Juhász, Horváth Árpád, Vörös, Albert.

vont 11-es miatt tört ki, a partjelzőt a lelátóról kővel megdobták, Müncz György játékvezető pedig (1-1-es állásnál) félbeszakította a mérkőzést.

A Panioniosz elleni háborút megelőzően az UEFA-kupa első fordulójában az Üllői úti egylet a török Fenerbahçét verte ki (idegenben 1-1, itthon 3-1), s ez nemcsak a továbbjutás, hanem a presztízs miatt is fontos volt Albertéknak.

Annak ellenére, hogy csaknem egy évtized telt el, és a játékosok közül csak hárman (Páncsics, Rákosi, Albert) maradtak hírmondónak, még élénken élt minden fradistában az 1963 szeptemberében játszott, Galatasaray elleni hátborzongató 0:4 emléke. Az, hogy akkor nem a „Feneről” kaptak ki, szinte

Bálint László is részese volt a Fradi nagy kupamenetelésének. Ezen a képen éppen a névadótól, Toldi Gézától veszi át az egyik legrangosabb ferencvárosi futballdíjat.

Derek Dougan nevét csak kevesen ismerték ittjártakor a magyarok közül. De az jó sztorit jelentett, hogy ő az angol ligában szereplő futballisták szakszervezetének elnöke.

nem számított. Akkoriban, s ez igaz volt 1963-ra éppen úgy, mint 1971-re, bármelyik török csapattól akár Isztambulban is kikapni, maga volt a teljes megszégyenülés.

A Fradinak egyébként 1971–1972-ben amolyan „félíg jó, félíg közepes” csapata volt.

A hatvanas évek végének Aranyfradijából (például a Panioniosz ellen) tízen még pályán voltak, csak az 1970-ben a klubhoz érkezett Kú Lajos számított új fiúnak. No, de hol volt már Varga Zoltán (Nyugat-Belinben, a Herthánál), és súlyos térd sérüléséből felépülve Albert Flórián sem volt képes olyan (világ)színponton játszani, mint az aranylabdás évben, 1967-ben.

A zöldek dr. Lakat Károly 1969. decemberi távozását követően már túljutottak a mindössze kilenc hónapig tartó dr. Kalocsay Géza-korszakon. A csapatot 1970 szeptemberében Csanádi Ferenc vette át, aki korábban hosszú évekig a klub ifiedzője volt. Ha nem is kezdett radikális fiatalításba (megtehetné volna, hiszen az ifjabb korosztályokhoz tartozó

futballisták szinte mindegyikével dolgozott már az ifiknél), egyre nagyobb teret engedett mind az öltözőben, mind a pályán az Alberték után következő generáció tagjainak.

Még csak azt sem mondhatni, hogy sikertelen lett volna, hiszen első bajnoki évének végén az Újpest mögött a második helyen zártak, a játék színvonalában, a mérkőzések látványának tekintetében azonban nem lehetett egy napon említeni őket az 1967-es Ferencvárossal.

Az UEFA Kupában azonban derekasan meneteltek.

A görögök után a német Eintracht Braunschweiget búcsúztatták. A kinti 1-1-en Géczi István bizonyult a mezőny legjobbjának, és ez sokat elmond, ám a visszavágón, a Népstadionban magabiztosan 5-2-re nyert a Ferencváros. (A beállást játszó Bálint László két góllal járult a sikerhez. Pikáns, mert a remek védő amúgy még az edzések egymás közötti játékaiban is csak elvétve volt kétszer egymás után eredményes.)

Kevesen gondolták ekkor, hogy ezek után a Fradi kupatörténetének alakítását a 11-esek veszik át. Pedig ez történt.

Ha előre tudják, hogy így lesz, akkor eszükbe sem jut rettegni, hiszen a teljes magyar mezőny legjobb két tizenegyesrúgója, Novák Dezső és Szőke István is az FTC mezét viselte.

(Érdemes felidézni: a Fradi azokban az esztendőkből évről évre meghívást kapott az egyik legrangosabb európai ifitornára, az olaszországi Caligaris Kupára, Casale Monferatóba. A Fradi 1965-ben egy, 1966-ban két mérkőzésen is a döntetlen után büntetőpárbajra kényszerült. Akkor még rúghatta egyvalaki az összes tizenegyest, s hatot lőhetett egy csapat. Szőke István e három szétlövésben nem kevesebbszer, mint 18-szor talált az ellenfelek hálójába! Csodájára jártak a büntetőrúgó-zseni magyar srácnak, az UEFA viszont résen volt, figyelte az esetre, és nem sokkal később már szabályba foglalta: nemzetközi mérkőzéseken nem végezheti el ugyanaz a futballista valamennyi 11-est.)

Wolverhamptonban nem a fantázia volt leginkább a jellemző meccsmagazin első oldalát megszerkesztőkre

Juhász István 490 mérkőzésen szerepelt a Ferencvárosi Torna Club színeiben, négy évben is legalább az elődöntőig jutott a csapattal a nemzetközi porondon

Megyesi István belőtte a „Zseljo” ellen a maga tizenegyesét

Hogy Novák Dezső mekkora mestere volt a büntetők végrehajtásának, arról szószaporítás lenne mesélni, legyen elég annyi: Csanádi legnagyobb gondja a kérdésben az volt, hogy a jobbhátvédre vagy a jobbszélsőre bízza-e a 11-es végrehajtását, ha eljön az ideje?

Az UEFA Kupában sem az addig maguk mögött hagyott találkozókon, sem a szarajevói Zseljeznicsar ellen, a Népstadionban nem hárult ilyen idegölő teher a Fradira. Márpedig nem ártott volna legalább egy jótékony 11-es, hiszen hiába szerezte meg a vezetést Albert egy, a felső sarokba vágódó remek lövéssel, a féldídig a jugoszlávok egyenlítették, sőt, a fordulás után a vezetést is megszerezték.

A hajrában Albert akkora felső kapufát lőtt, hogy a csattanást talán a Blaha Lujza téren is hallották, ezen kívül Branikovitsnak és Muchának is voltak helyzetei, de az eredmény már nem változott, a saját pedig így összegzett: „kevés a Fradi reménye a továbbjutásra!”

Bárcsak mindig ilyen kellemesen tévedne a magyar sportsajtó!

Az FTC ugyanis Szarajevóban 2-1-re győzött, méghozzá úgy, hogy már a rendes játékidőben többször eldönthette volna a továbbjutás sorsát. A hosszabbításban Branikovits révén szereztek ugyan gólt a zöld-fehérek, ám azt az olasz játékvezető, Sergio Gonella érthetetlenül lesnek minősítette.

A 118. percben a „Zseljo” tréner lecserélte kapusát, Januszt, és a büntetőhárítás specialistájának vélt Radovicst küldte be a helyére.

(Nincs új a Nap alatt. A 2014-es világbajnokságon Louis van Gaal holland szövetségi kapitány hasonló kapuscserére szánta rá magát, Costa Rica ellen Cillesen helyett Tim Krullt küldte 11-eseket védeni. Neki bejött a vagabund húzás.)

Ekkor kezdődött a zöldek több felvonásos nagy drámája a 11-esekkel!

Novák, Páncsics, Branikovits, Megyesi és Kú egyaránt betalált (Szőke István nem játszott ezen a mérkőzésen, Füsi szerepelt a jobbszélső helyén), s mivel a harmadik sorozatban a hazaiak közül Jankovics hibázott, a Fradi máris az UEFA-kupa legjobb négy csapata között találta magát!

Az akkori magyar futball helyzetét és erejét jellemzi: a másnapi Népsport természetesen lapfej fölötti, hatalmas címmel és a teljes mérkőzés tudósításának az első oldalra helyezésével ismerte el és ünnepelte meg a Ferencváros diadalát. Ugyanakkor azt is címlapról tudhattuk meg, hogy: „Hatalmas meglepetésekkel indult a Budapest bajnokság I. osztálya!” A sportlap igazat írt. A Cinkotai Autóalkatrész például 1-0-ra verte a jóval esélyesebb K. Acélt, a Hajtóműgyár viszont otthonában sem bírt a Transvill gárdájával, 1-0-ra kikapott...

Kú Lajos idegenben lőtt gólja megadta az esélyt a talpra álláshoz, de aztán jött a 11-es

De annak is van némi diszkrét bája, hogy közvetlenül a Wolverhampton elleni első, hazai UEFA-kupa-elődöntő előtt a Fradi (ugyancsak a Népstadionban) 1-0-ra kikapott a Diósgyőrtől. Ám nem esett volna meg ez a szégyen, ha a 90. percben megítélt büntetőből Novák Dezső a hálóba talál.

A jobbhátvéd, aki teljes pályafutása alatt bajnoki mérkőzésen 74 büntetőből 69-szer nem hibázott, most bemutatta a kihagyott ötből az egyiket.

Frank Munro szerezte Angliában a Farkasok második gólját

Phil Parkes kétszer is kifogott Szőke Istvánon

1972

- Március 15-én Budapesten több százan tüntettek a magyar függetlenségért és a rendszer visszasságai ellen. A rendőrség szétverte a megmozdulást, számos fiatal letartóztatott.
- A mozikba került Bacsó Péter filmszatórja, a Forró vizet a kopaszra!
- Október 8-án, 87 éves korában Budapesten meghalt a Kossuth-díjas Gózon Gyula, a XX. század egyik kiemelkedő magyar színművésze.
- A televízió szilveszteri műsorában fellépett Gina Lollobrigida.
- A müncheni olimpián 6 arany-, 13 ezüst és 16 bronzéremet gyűjtöttek a magyar sportolók. Az esztendő végén az egyik bajnokot, Balczó András öttusázót választották meg az év sportolójának Magyarországon.

Minden szempontból kínos vereség volt, legfeljebb „jó kabalának” lehetett tekinteni, hiszen mielőtt a csapat elutazott diadalmas szarajevói útjára, Komlón is kikapott 1-0-ra.

A sajátos színösszetételű, arany-fekete szerelésben pompázó „Farkasok” egyébként a párosmérkőzés első kilencven percének elején és végén érezték magukat jól Budapesten.

A Fradi kapuját a sérült Géczi helyett Vörös Béla védte, de nem az ő bűne volt, hogy a vendégek szerettek vezetést. A „világ rendje” még az első félidő végéig helyre állt, hiszen az ekkor már ismét egészséges Szőke 11-esből óriási erővel a bal sarokba bombázott, majd egy remek visszagurítását Albert közéről a hálóba perdítette.

Ha a szünetben megválasztják a mérkőzés hőst, csak Szőke Istvánnak járt volna a cím! Sőt, a fordulás után akár még tovább is emelkedhetett volna az ázsiója, ha 2-1-es vezetésnél csak azt teszi, amit általában is hibátlanul szokott: belő egy újabb 11-est.

Ha tartotta volna magát szokásához, akkor nem is történik baj, Novákkal ellentétben ugyanis (aki-

hiszen a kinti meccset megelőzően Újpesten nyert 2-0-ra...

A csoda mégis majdnem bekopogtatott az FTC öltözőjébe, de legalábbis ott járt az ajtaja előtt!

Az újramecc után Kú azonnal faragott a hátrányból, sőt, a 49. (!) percben már újra egyenlő lehetett volna az állás, ugyanis...

... a Fradi az alkalmi hátvéd, amúgy csatár Alan Sunderland kezezése miatt 11-eshez jutott!

A Shakespeare tollára kívánczó helyzet feszültségét fokozta, hogy a szünetben Horváth „Óriás” Árpád helyére Csanádi Ferenc a büntetőök világbajnokát, Novák Dezsőt cserélte be a csapatba, azaz ketten is a pályán voltak a műfaj klasszikusai közül.

Ők maguk sem tudták, mit csináljanak, ki löje a továbbjutás esélyét megteremtő büntetőt, amikor Csanádi a fejével Szőke felé intett.

Ez önmagában még nem lett volna baj, ha Pista nem akar véres bosszút állni Phil Parkesnek, aki ugye a Népstadionban kirúgta a labdáját a középre irányított gurítás után.

Nem fogja elhinni a tisztelt olvasó, de utána lehet járni, mi több, a videomegosztó csatornákon meg is lehet nézni: Szőke nekifutott a büntetőnek, egy századmásodpercre kivárt, majd amíg Parkes elindult jobbra, laposan, gyengén (ez azért lényeges, mert ha a labda bemegy, akkor a kapus szégyene még nagyobb) a kapu közepére gurította a labdát.

Hogy mit csinált Parkes?

Amit a Szőke-féle 11-esekkel „szokott”...

Ballal kirúgta a labdát mezőnybe!

A folytatásban már nem esett gól.

A Fradi kikapott, és nem jutott az 1971–1972-es UEFA-kupa döntőjébe.

A mérkőzés tudósítása bekerült a sportnapilap második oldalára.

Így az sem derült ki, hogy mi történt azon a héten a BLSZ-ben.

A mérkőzés melletti kis híreket böngészve azt viszont megtudtuk: Agócs Teréz NB I-es röplabdázót nem megfelelő sportmunkája és fegyelmezetlensége miatt klubja kizárta tagjai sorából.

Vajon mi lehet vele?

Szőke István három büntetőt is rúghatott a Farkasoknak. A képen az a 11-es látható, amellyel Parkes bal lába nem tudott mit kezdeni.

nek lövései után a labdák jobbra éppen csak átgurultak a gólvonalon, és a hálót sem mindig érték el) a Tejföl becenévre hallgató 7-es bedobott egy trükköt, s ez aztán végzetesnek bizonyult.

Nem ágyúzott, hanem arra számítván, hogy az angol kapus elvetődik valamelyik sarok felé, pontosan a kapu közepére irányította a lövését, és ez elég volt a jobbra amúgy valóban elmozduló Parkesnek ahhoz, hogy ballal a mezőnybe rúgja a labdát.

Olyan csend ülte meg a Népstadiont, hogy a gálambok nyugodtan leszállhattak volna meccset nézni kicsit a felső kapufákra.

Ennél dermesztőbbé már csak akkor vált, amikor a hajrában az angolok kiegyenlítették, és így a továbbjutás nagy esélyeseiként hagyhatták el Budapestet.

Az angolai visszavágó elején úgy festett, könnyű dolguk lesz. Már a 60. másodpercben gólt szereztek, majd közvetlenül az első játékrész lefújása előtt szerzett találatukkal összesítésben már 4-2-re vezettek. A Fradi a babonában sem bízhatott,

Jim McCalliog nem elsősorban arról maradt híres a brit futballban, hogy a Wolvesszal kiejtette a Ferencvárost. 1967-ben a skótok az ő góljával verték meg 3:2-re a világbajnok angolokat a Wembleyben.